

talt mig om Sagen og skal alene henstille til det høie Ministerium, hvorvidt der maatte findes Føie til at forlange nærmere Oplysninger i saa Henseende". Det synes, som om det høie Ministerium foreløbig har slaaet sig til No dermed, men det har imidlertid Andrageren ikke, han har erfaret, at der kunde være Noget i veien, hvorfor Andragendet strandede, at det var tvivlsomt, hvorvidt man fra Ministeriets Side vilde erkjende, at Byraadet virkelig havde anbefalet Andragendet, og han skaffede sig da fra private Folk en yderligere Attest for hæderlig Bandel, en Attest, som var undertegnet af 16 Borgere i Byen, blandt disse flere forhenværende Byraadsmedlemmer og flere ansete Mænd. Denne Attest blev indsendt til Indenrigsministeriet d. 29de August og maa selvfølgelig ogsaa anses for at være kommen inden den 1ste September, som er den yderste Frist, inden hvilken Ministeriet anser sig berettiget til at tage Hensyn til Andragender om Indfødsrets Meddelelse. Dermed slutter første Akt, og anden Akt begynder med, at der synes at vise sig Tvivl hos Ministeriet, om man ikke muligvis skulde have gjort bemeldte Andrager Uret. Den 4de September afgik der nemlig en Skrivelse fra Ministeriet til Holbæk Amt, hvori der forlanges nærmere Erklæring fra Byraadet. Som sædvanligt er Forretningsgangen noget lang, og det viser sig, at der ikke kom Svar derpaa førend den 14de Oktober. Dette Svar er imidlertid ret interessant, idet nemlig Byraadets Formand fremtræder ikke alene i denne Egenstaf i Svaret, men tillige i Egenstaf af Politimester. Det er det, der har foranlediget den høitærede Minister til sin Skrivelse til Udvalget at gjøre opmærksom paa, at det er en fast Praxis, at Rigsdagen altid har forlangt ikke alene Byraadets, men ogsaa Politimesterens Erklæring. Denne Praxis har imidlertid Udvalget med sin bedste Villie ikke kunnet faa Die paa. Det er muligt, at man enkelte Gange i Andragender tillige har fundet en Politimesters Erklæring; men dette kan ikke tale for, at det er en fast Praxis, og det, vi nærmest have at gaa efter, nemlig Ministeriets eget Circulære af 23de Juni 1879, nævner ikke med et eneste Ord Politimesteren. I en af de Skrivelser, som fulgte med fra Ministeriet, betonedes imidlertid Byfogden i Nykjøbing udtryffeligt, at han nu tillige taler som Politimester, og han kommer da med Oplysninger, som han mener maa være saa slaaende for Ministeriet, at dette nu ikke kan ønske nogen nærmere Erklæring fra Byraadet, og disse Oplysninger gaa ud paa, at der for ham i hans Egenstaf af Politimester er blevet slaget over

den Maade, hvorpaa Andrageren Vilja driver sit Konditori, og navnlig over, at der paa dette kommer endel unge Folk, Kommis'er o. Fl. Jeg kan ikke se, hvad Medsættende der er i, at der paa Konditoriet kommer unge Folk — mon da ikke gamle Folk kunne være ligesaa slemme? — og ligesaa lidt kan jeg se, hvorfor Kommis'er skulde være værre Menneker end de fleste Andre. Hvad der skal være det mest Medsættende, er dog, at Manden selv er tilbøielig til Drik. Dette Punkt har ganske vist været det, som det har været vanskeligt for Udvalget at komme over, Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Tilbøielighed kan siges at sætte en Plet paa en Mand's Rygte, thi det er jo en Betingelse, der er opstillet i Udvalgsbetænkninger baade i dette og det andet Thing, at der ikke maa være nogen Plet paa Vedkommendes Rygte. Udvalget har imidlertid maatte skjønne, at saaledes som Oplysningerne nu foreligge, kan der ikke i saa Henseende siges at være sat en Plet paa hans Rygte. Nu komme vi til en ny Akt, som begynder med, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds (Kasmussen) indbringer her i Thinget et Andragende fra Værtshusholder Vilja, hvori denne beder om at maatte blive optagen paa Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse. Kort efter kommer dette Lovforslag til Forhandling i Folkethinget, et Udvalg nedsættes her den 18de November, og det vil ikke kunne bebreides dette Udvalg, at det har ligget paa den lade Side, thi samme Dag, det blev valgt, konstituerede det sig og sendte Ministeren en Skrivelse, hvori det udbad sig nærmere Oplysninger, og for at Ministeren ikke skulde kunne misforstaa, hvilke Oplysninger det var, man ønskede, lod man Andragendet medfølge og skrev udtryffeligt, at det deraf kunde ses, hvilke Oplysninger der formentlig maatte kunne begjæres gennem vedkommende Borgmesterkontor, forjaavidt de ikke længer maatte findes i Indenrigsministeriet. Andragendet henviser nemlig til en Mængde Bilag, som ikke kunde findes, og som selvfølgelig maatte være blevne liggende undervejs — hvor, vidste man ikke, men man maatte bede Ministeren om at hjælpe Udvalget til Oplysninger, som vare aldeles nødvendige for at kunne prøve Andragendet. Jeg beklager, at Ministeren ikke har forstaaet denne Skrivelse, uagtet vi havde gjort, hvad vi kunde, for ikke at blive misforstaaede. Vi fik kun et Svar, der sagde, hvorfor Ministeriet ikke havde optaget denne Mand paa Lovforslaget. Ministeriets første Grund var den, at hans Andragende om at blive optagen paa Lovforslaget var kommet for sent, men det mene